

Njegov naslednik je bil katehet Vinko Lavrič. Uredil je 4 letnike. Posvečal je mnogo pozornosti vnanji obliki, pridobil novih ilustratorjev in z mnogimi originalnimi zamisliki poživiljal list. Med sotrudniki je imel odlične starejše in mlajše književnike: Meška, Preglja, Bevka, Jalna, Kmetovo, Faturjevo in več novih.

Za njim je urejeval list 3 leta prof. Fr. Jesenovec. Množica mladinskih listov je odvezla kolikor toliko naročnikov tudi »Vrtcu«, čeprav ni tega zaslužil. Kljub temu se je list vzdržal. Ohranil je v svoji notranjosti vso ono vsebinsko vrednost kot prejšnje čase. Prava slika na vnanje skromnega slovenskega doma, ki pa hrani v notranjosti prave vrednote in skrbno čuva dragocene svetinje svojih prednikov.

Z 69. letnikom je prevzela list »Slomškova družba«. Za »Vrtce« se je zdaj zavzel del učiteljstva in duhovščina. Z njih nesebično pomočjo se je močno dvignilo število naročnikov, kar daje listu oporo, da bo lažje vršil naloge, ki mu jih narekuje nova doba.

Tako hoče ostati »Vrtce« tudi naprej slovenski mladini prijeten dom, kjer se bo pošteno zabavala, učila in vzgajala ob lepoti naše besede za vse plemenite vzore, ki vodijo k časni in večni sreči.

Gustav Strniša

Jesen

*Priroda umira ... Vetrovi ječijo,
prepevajo smrtno ji melodijo,
zapijajo, piskajo, tulijo vmes,
odnašajo velo listje z dreves.*

*Priroda poslaavlja se in se smehlja,
umrla bo krasna in čudežna vsa,
v razkošnih se barvah spreminja, blesti,
ko sonce jesensko nad njo zažari.*

*Priroda umira ... Izginja žioljenje,
a čaka jo spanje in spet prerojenje:
nevesta bo vstala iz snežnih plenjic
in spet zaživela cvetočih bo lic!*

*Priroda umira ... Izginja mladost
in v srcih se starčkov oglašja bridkost:
— Kako smo sejali in kaj smo našeli?
Zdaj čas je, ko lahko bi bili veseli. —*